

FCI – Standard nr 173 / 20.06. 1995 / D

ESTRELA MÄESTIKUKOER

(Cão da Serra da Estrela)

TÖLGE : Dr. J.-M. Paschoud ja pr R.Binder (saksa keelde).

PÄRITOLU: Portugal.

KEHTIVA ORIGINAALSTANDARDI AVALDAMISE

AEG:

20. 12. 1966.

KASUTUS: Estrela mäestikukoer on karjuse lahutamatu saatja ja karja ustav valvur, kes tõrjub kartmatult nii hunte kui ka karjaröövleid. Ta valvab suurepäraselt ka maja ja hoovi, on sobiv nii kaitsekoeraks kui ka rakendiveoks.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 2

Pinšerid ja šnautserid, molossid ja šveitsi alpi karjakoerad

Alarühm 2.2

Molossid, Mäestikukoerad

Töökatsseteta

LÜHIKENE AJALOOLINE ÜLEVAADE :

Seda mäestikukoera tuntakse Serra da Estrela (mäestik Põhja-Portugalis) piirkonnas juba väga kaua. Selle tõu tegelik päritolu kaob aga siiski halli esiaega; küll võib kindlalt väita, et see on üks vanimaid koeratõuge Ibeeria poolsaarel. Seda koera kohtab juba esimeste mäevallutajate hulgas kõrg-Alpides (kuni 2000 m üle merepinna), peaasjalikult suviti, kui peale lume sulamist rohi alpiaasadel kasvama hakkab ja kari üles aetakse ajaks, kui madalamatel aladel valitsevas ülemäärases kuumuses rohi täielikult kõrbeb. Koerad saadavad karja, valvavad seda ettenägelikult ja tõrjuvad metsloomi, kelle tõttu on ümbruskond ebakindel.

Seda tõugu koeri leidub ka maa teistes piirkondades, eriti keskosas, kuhu on Estrela mäestikualalt kutsikaid viidud või kus juba ka kennelites aretatakse Serra da Estrela'st põlvnevaid koeri.

ÜLDMULJE :

Estrela mäestikukoer on kumera profiiliga molossitüübiline, mastifilaadne koer, kompaktne ja rustikaalne. Ta on harmoonilise kehaehitusega ning morfoloogiliselt laitmatu konstitutsiooniga; üldise olemuse silmatorkav kohastumus kohalike oludega räägib kaugesse minevikku ulatuvast puhtatõulisusest.

KÄITUMINE / ISELOOM :

Estrela mäestikukoer on elava liikumisega ja oma olemuselt imposantne. Tema pilk on valvas, rahulik ja ilmekas. Tema kindel, vahel võõraste suhtes ka ähvardav käitumine on tähelepanuväärne; teisest küljest on ta silmatorkavalt kiindunud karja ja kuulekas oma isandale.

PEA :

Jõuline, suur. Pikliku kujuga ja kergelt kumerduv, tugeva ehitusega ja sobivas proportsioonis kehakujuga, niisamuti

on proportsioonis omavahel ka peapiirkond ja näopiirkond, mis tagab üldmulje harmoonilisuse. Nahk laubal ja põskedel on sile.

PEAPIIRKOND :

Kolju : Laup ja kolju-osa on hästi arenenud, ümar ja külgvaates veidi kumerdub. Kuklakühm on märkamatu.

Üleminek laubalt koonule : Mõõdukalt väljendunud, ligikaudu samal kaugusel nii ninapeeglist kui ka kuklakühmust.

NÄOPIIRKOND :

Ninapeegel : Alati selgelt tumedam kui karvakatte värvus, eelistatult must.

Koon : Ninatipu suunas veidi ahenev kuid mitte terav; peaaegu kogu pikkuses sirge, vahetult ninapeegli ees mõningase kühmuga (kergelt kongus).

Mokad : Selge piirjoonega. Mokad on suured, kuid mitte paksud ja mitte rippuvad, hästi liibuvad. Suuõõne ja igemete limaskest ning mokaade servad on intensiivselt mustaks pigmenteerunud.

Lõuad / Hambad : Hästi arenenud lõuad. Hambad on tugevad, valged, hästi kinnitunud. Õige kääritaoline hambumus.

Silmad : Horisontaalsed, asetsevad silmaõõne luulise servaga samal tasandil, ovaalse kujuga, keskmise ja sümmeetrilise suurusega, hästi avatud; ilme on rahulik ja terane; eelistatult tumeda merevaigu värvi; silmalaud on tihedalt liibuvad ja nende servad on musta värvi; kulmukarvad on üsna hästi arenenud.

Kõrvad : Koera üldolemusega võrreldes suhteliselt väikesed (11 cm pikkuse ja 10 cm laiusega), õhukesed, kolmnurga kujulised, tipu osas veidi ümardunud; kõrvad on rippuvad; keskmisele kõrgusele kinnitunud ja tahapoole toetudes laskuvad tihedalt liibuvalt piki pea külgi; kõrvatüve juurest on nähtav veidi kõrva sisepinda.

Kupeeritud kõrvad on lubatud, kuid eelistada tuleb loomulikku kõrva kuju.

KAEL :

Sirge, lühike ja jäme; hästi õlgadele liituv; mõõdukalt väljendunud karvapuhmaga kurgu all.

KERE :

Selg : peaaegu horisontaalne, eelistatavalt lühike.

Nimme (lanne) : Lai, lühike, hästi lihaseline ja liitub hästi kergelt laskuva laudjaga.

Rindkere : Hästi kumer kuid siiski mitte tünnikujuline, lai, pikk ja sügav.

Alajoon ja kõht : Kõht ei ole väga lai, sobivas proportsioonis üldise olemusega ja veidi kokku tõmmatud; alajoon kulgeb rinnakust kubeme suunas mõõdukalt üles tõmbudes.

SABA :

Ei kupeerita, pikk, rahulik olekus rippuvas asendis kuni kannaliigeseni ulatuv; jäme, kõversaabli kujuline, kinnitub keskmisele kõrgusele, kaetud rikkaliku karvaga, pikakarvalistel narmastatud, tipust konksuga. Vaheldumisi horisontaalse asetusega, laskub koera rahulik olekus seismisel saba loomulikuna rippu reite vahele; koera erutudes või ka liikumisel tõuseb see kõrgemale horisontaaltasandist ja võib kaarduda üles ning ettesuunas, küljele ja alla.

JÄSEMED :

EES- JA TAGAJÄSEMED :

Koera normaalse seisu korral on jalad täiesti püstised; küünarvarred ja sääred on läbilõikelt peaaegu silinderjad. Hästi arenenud luudega, hea lihastikuga ja tugevad. Liigesed on tugevad, keskmiste liigesenurkadega, mis

võimaldavad vaba liikumise. Kannaliiges on üsna madala asetusega, keskmiselt nurgitunud ja korrektse seisuga sirgelt sääre all.

KÄPAD :

Koera suurusega sobivad, hea ehitusega, mitte liiga ümarad ega ka liiga pikad, nn kassikäpa ja jäneseikäpa vahepealse kujuga, mitte harali varvastega. Varbad on paksud ja tihedalt üksteise vastu liibunud; varvaste ja käpapadjandite vahelt on rikkaliku karvaga kaetud. Käppade keskpadjandid on suured ja kõvad. Küüned on tumedat värvi, eelistatavalt mustad, hästi arenenud. Koertel võib esineda nii liht- kui ka topeltkannuseid.

LIIKUMINE :

Liikumine on loomulik, vaba.

KARVKATE :

KARV :

Tugev, jämedavõitu, kuid mitte ülearu karm, sarnaneb kitse karvale; sile või ainult veidi laines, hästi liibuv peaaegu kogu kerel, karvkate on väga rikkalik niihästi pikakarvalisel kui ka lühikarvalisel variandil. Normaalselt on karv keha erinevates kohtades erineva pikkusega: jalgadel, küünarnukist ja kannaliigesest allpool ning peas on karv lühem ja tihedam; kõrvadel muutub karv kõrvatüvest tipu suunas järk-järgult lühemaks, samas ka õhemaks ja pehmemaks; karv on pikem sabas, mis on pikakarvalistel kaetud tiheda ja paksu karvaga ning moodustab karvavimpli; ka ümber kaela on karv pikem ning kurgu alt kohev; pikakarvalistel eriti on reied ja esijalgade tagaküljed rikkaliku karvanarmastusega. Alusvill koosneb peenest, lühikesest ja tihedast karvast, mis on karvajuure lähedalt toestatud veel jämedama karvaga.

Tavaliselt on alusvill, eriti pikakarvalistel, kattekarvast heledamat värvi.

VÄRVUS :

Ainsateks lubatud värvusteks on : võik-kollane, hunthall ja kollane, ühevärviliselt või koos valgete värvimärgistega.

SUURUS :

Turjakõrgus :

Isased 65 kuni 72 cm,
Emased 62 kuni 68 cm.

KOERA MÕÖDUD JA KEHAKAAL :

Pea

Koljuosa pikkus	13,5 kuni	14,5 cm
Koljuosa laius	12,5 kuni	14 cm
Koonuosa pikkus	12 kuni	13 cm

Rindkere

Rinna ümbermõõt	75 kuni	80 cm
Rinna laius	18 kuni	20 cm
Rinna sügavus	28 kuni	29 cm

Ülajoon

Kehatüve pikkus	63 kuni	65 cm
Kehatüve laius	12 kuni	15 cm

Pikkused

Kerepikkus	68 kuni	73 cm
Saba pikkus	40 kuni	45 cm

Kõrgused

Turjakõrgus	62 kuni	72 cm
Esijala pikkus	34 kuni	37 cm
Laudja kõrgus	67 kuni	69 cm

Kaal

Isased	40 kuni	50 kg
Emased	30 kuni	40 kg

VEAD :

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodust tuleb lugeda vigadeks, mille aste hindamisel sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

- Pea: liiga kitsas, liiga pikk või terav.
- Ninapeegel: väga heledalt värvunud või märgatavalt laiguline nina.
- Hambumus: Üle- ja alahambumus.
- Silmad: Klaas-silmad, erineva suurusega silmad.
- Kõrvad: halva asetusega, väga suured, lihavad või ümarad kõrvad.
- Saba: kupeeritud, sünnipärane tõbisaba, anouria (kaasasündinud saba puudumine).
- Karvkate: albinootilisus; mittestandardne karvastiku struktuur.
- Ülekaalulisus
- Suurus: Ülemõõdulisus (gigantism) või alamõõdulisus (nanism); lubatud on kõikumine kuni 4 cm.

PUNKTISKAALA

	<u>Isased</u>	<u>Emased</u>
Pea: hoiak, kolju, laubalõige, ninapeegel, ninaselg, silmad, kõrvad	20	20
Kael, turi, õlapartii, esivööde	15	13
Rindkere, nimme, üla- ja alajooned	15	15
Laudjas, tuharad, tagavööde	13	15
Käpad, varbad, küüned	5	5
Saba: asend, kuju, sabatüvi	5	5
Karvkate: struktuur, värvus, tihedus	7	7
Üldmulje: kehakuju, liikumise, suuruse ja sekundaarsete sootunnuste harmoonia	<u>20</u>	<u>20</u>
Kokku	100	100

N.B. : Isastel peab olema kaks nähtavalt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärdi tõlge

saksakeelsest originaalist märts, 2004.

heaks kiidetud EKL juhatuses 17.06.2004 protokoll nr 6